İÇİNDEKİLER

BAŞLANGIÇ **11**

1. Bölüm
Arayış: Küller ve Dualar **15**
1- Sükût 16
2- Elma Ağacı 18
3- Arayış 19
4- Kâinatın Sırrı 20
5- Bilmiyorlar 22
6- Ölüm 23
7- Uyanış 24
8- Put 26
9- Efendi Hazretleri 27
10- Çöl 29
11- Dört Kitap 30
12- Taşın Canı Var 32
13- Veda 33
14- Dua 34
15- Adalet ve Ekmek 36
16- Bağ 38
17- Vaktinden Önce 39
18- Haraminin İlahisi 40
19- İç Sesimiz 42

20- Kayıp Halka 43
21- Barbarlık 44
22- İnsan 46
23- Aynı Göğün Altında 48
24- Tecelli 50
25- Karşılaşmak 52

2. Bölüm
Uyanış: Maskeler Meydanı 55
1- İnsanlık 56
2- Kör ve Sağır 57
3- Doğa 59
4- Tacir 60
5- İnsansız İlerleme 61
6- Nafile 62
7- Karanlığın İçinde 63
8- Uyansan Artık 64
9- Ne Garip 65
10- Kefaret Tüccarları 66
11- Yüzleşme 67
12- Mutluluk 68
13- Farklı Zamanlar 69
14- Gördüm 70
15- Duydum 71
16- Sevgisizlikten Öldü 72
17- Yara 73
18- Zaman 74
19- Anlamak 75
20- Yabancısın 77
21- Boşluk 78
22- Kadın ve Adam 80
23- Acı Gerçekler 81
24- Yaşanamamış Bir Hayat 83
25- Bilenin Huzursuzluğu 85
26- İnsan Olmak 86
27- İki Yüzyılda Bir Gün 88
28- Depresyon 90
29- Çocukluk 92

30- Mükemmel Sevgi 93
31- Özgürlük 94
32- Atlar Vardı 96
33- Eşikte Yürürken 97

3. Bölüm:
Yürüyüş: Yarım Kalanlar 99
1- İlk Kırgınlık 101
2- Taşın Yazgısı 103
3- Hırsın Mezarı 104
4- Onlar 105
5- Ahın Gölgesi 106
6- Canavarın Dişlisi 107
7- Taze Ölüm 108
8- Çocuklar 109
9- Gülerek Ölüyoruz 110
10- Doğu ve Batı 111
11- İnsani Ara 113
12- Bir Gün Anlarsın 114
13- O Yerde 115
14- Kimlik 117
15- Benim Hikâyem 118
16- Ayırdılar 120
17- Evin Yolu 121
18- Hatırla 122
19- Tarih 124
20- Dünyanın Hali 126
21- Kör Bir Toplum 129
22- Bir Daha Olmasın 130
23- Yalnız Bir Ağaç 131
24- Halk 132
25- Sesler 134
26- Savaş ve Barış 136
27- Anlat Bana 137
28- Kimlik Bahçesi I: Manav 138
29- Kimlik Bahçesi II: Hayvanlar Âlemi 141
30- Kimlik Bahçesi III: İnsanlar Cumhuriyeti 143

31- Kral 145
32- Düzen 146
33- Karanlık Zamanlar 147
34- Hayat Ayrılıktır 149
35- Çağın Aynası 151
36- Diktatör 153
37- O Çocuk 155
38- Sözün Son Sahibine 157
39- İdeolojilerin Yoklaması 158
40- Resmî İlham Tebliği 160

4. Bölüm
Eşikte Kalan 163
1- Eşikte Kalan 165
2- Bana Sorsalardı 166
3- Yeniden Doğarsın 167
4- Askıda Akıl 169
5- Gayri resmî Özgeçmişim 170
6- Kairos: Kapanmayan Zaman 173
7- Günü Gelecek 175
8- Eşik Notları: Arada Kalanlar 176

SON SÖZ: GEÇMEMİŞ OLAN 181
ÖZGEÇMİŞ 183

BAŞLANGIÇ

Bu şiirler, sözün kabardığı ama anlamın çekildiği bir çağın kıyısında yazıldı. Artık söz, eylemin yerini alan bir gürültüye; ifade ise sorumluluğun yerine geçen bir temsile dönüştü. İnsan konuşarak çoğaldığını sandı, oysa her cümlede biraz daha eksildi. Görünürlük derinliğin önüne geçti; hazır cümleler anlamın yerini aldı. Geriye ise üzeri örtülmüş bir iz, kazılmayı bekleyen bir tortu kaldı. Bu şiirler, o tortunun izini sürmek için yazıldı.

Modern **çağın** insanı genişledikçe sığlaştı; ufkunu büyütürken derinliğini yitirdi. Okyanusu düşlerken, sığ sularda boğuldu. Bu şiirler, yitişi kabullenmeyen bir yerden doğdu. Çünkü mesele yalnızca eleştirmek değil; görmek, açmak ve üstü örtülmüş olanı yeniden görünür kılmaktır.

"Eşikte Bir İnsan" ne içeriye boyun eğer ne dışarıya karışır. Çağın hızına karşı yavaşlamayı, yüzeye karşı derinleşmeyi seçer. Çünkü bazı şeyler anlatıldıkça değil, taşındıkça anlam kazanır.

İnsan çoğu zaman gerçeği bilmediğinden değil, bilip sustuğu için kendinden uzaklaşır. Bu uzaklaşma dışarıya değil, insanın kendi içine doğrudur. Ve tam da burada, insanın olduğu ile olmak istediği arasındaki mesafe belirir.

Bu şiirler, o mesafeyi görünür kılmaya çalışır. Çünkü asıl mesele, insanın ne olduğu değil; neye razı olduğudur. İnsan çoğu zaman olduğu şeyden değil, razı olduğu şeylerden oluşur.

Sonunda soru basittir: İnsan, kendi hakikatine yaklaşmanın bedelini mi göze alacak, yoksa ondan uzaklaşmaya devam **mı edecek?**

Buradan sonra söz azalacak. Çünkü bazı şeyler anlatılmaz, yalnızca hissedilir. Ve şiir, tam da orada başlar.[1]

Ankara, 2026

[1] Bu kitapta yer alan şiirler, bireyin içsel yolculuğunu, varoluşsal sorgularını ve insan deneyimini edebî bir dille ele alır. Metinlerde yer alan tüm ifadeler, sembolik, felsefî ve metaforik bir bağlamda değerlendirilmelidir.

Temaların Ardındaki Anlam Üzerine

Bu kitap, dışarıdan bakıldığında bölümlere ayrılmış bir şiir toplamı gibi görünebilir. Oysa içeride işleyen şey, temaların ardına gizlenmiş bir düşünce hareketidir. Bu hareket, sabit bir fikrin tekrarı değil; bir sorudan diğerine ilerleyen, kendini her adımda dönüştüren bir arayıştır.

Şiirler, ayrı ayrı okunacak metinler değil; birbirini çağıran ve derinleştiren bir akışın parçalarıdır. Bir dizede başlayan sorgu, başka bir şiirde yön değiştirir; bir yerde açılan anlam, başka bir yerde daralır. Burada düşünce, bir sonuca varmaktan çok hareket hâlinde kalır. Çünkü mesele, bir hakikati ilan etmek değil; insanın o hakikate ulaşmaya çalışırken geçirdiği dönüşümü görünür kılmaktır.

Arayış: Küller ve Dualar

Başlangıç noktasıdır. Ancak bu başlangıç, bir umutla değil, bir dağılmayla açılır. "Küller", anlamın çözülmesini, eski bütünlüğün dağılmasını ifade eder. "Dualar" ise bu dağılma karşısında insanın hâlâ tutunacak bir şey aradığını gösterir. Bu bölümde teolojik olan, kesinlikten çok bir boşlukla temas hâlidir. İnsan, Tanrı'ya yokluğun bıraktığı boşluğu anlamak ve doldurmak için yönelir. Arayış burada bir bulma çabası değil yiteni fark etme hâlidir.

Uyanış: Maskeler Meydanı

Fark edişin sertleştiği yerdir. Burada "maskeler", yalnızca toplumsal roller değil; insanın kendine anlattığı hikâyeleri temsil eder. Politik olan bu noktada görünür hâle gelir. Çünkü insan, yalnızca dış dünyadaki düzenin değil, kendi iç düzeninin de bir kurgu olduğunu fark eder. Uyanış, bir aydınlanma değildir; aksine, yanılsamaların çözülmesiyle gelen bir rahatsızlıktır. İnsan artık neye inandığını değil, neden inandığını ve tutunma biçimlerini sorgulamaya başlar.

Yürüyüş: Yarım Kalanlar

Farkındalığın ardından gelen zorunlu devam ediştir. Bu bölümde insan, gördüklerinden geri dönemez; ama gördükleriyle de tam bir bütünlük kuramaz. "Yarım kalmışlık" burada bir eksiklik değil, insanın temel durumu olarak belirir. Teolojik olarak kesinlik kaybolur; politik olarak aidiyetler zayıflar; psikolojik olarak ise insan, tamamlanma fikrinin bir yanılsama olduğunu kabullenir. Yürüyüş, bir yere varmak için değil; varılamayacağını bilerek devam etmek içindir.

Eşikte Kalan

Son bölüm bir sonuç değil, bir duruştur. Bu noktada insan ne tamamen içeridedir ne de tamamen dışarıda. Ne kesin bir inanç içindedir ne de kesin bir inkâr. Eşik, iki alan arasında kalmak değil; bu aralığı bilinçli bir şekilde sahiplenmektir. Burada hakikat bir cevap olarak değil, bir gerilim olarak var olur. İnsan artık çözmek istemez; taşımayı öğrenir.

Bu kitabın yöntemi, açıklamak değil görünür kılmaktır. Şiirler bir argüman kurmaz; bir deneyim alanı açar. Okuru ikna etmeye çalışmaz; onun kendi iç sesiyle karşılaşmasına imkân tanır. Bu nedenle dil, kesinlikten uzak durur. Tanımlar yerine çağrışımlar, sonuçlar yerine izler bırakır.

Teolojik, politik ve psikolojik düzlemler burada birbirinden ayrılmaz. Çünkü insanın varoluşu bu alanların kesişiminde şekillenir. İnanç yalnızca Tanrı ile ilgili değildir; aynı zamanda güçle, kimlikle ve anlamla ilgilidir. Politik olan yalnızca dış dünyaya ait değildir; insanın içindeki düzeni de belirler. Psikoloji ise tüm bu süreçlerin bireydeki yankısını ifade eder. Bu şiirler yol göstermeyi değil yürüyenin kendi adımlarını fark etmesini amaçlar.